

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Sacrificio Missæ Expedite Celebrando Libri III

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1661

Quando Calix & Patena amittant consecrationem, §. 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-41878

Quando Calix, & Patena amittant consecrationem?

1. **A** Mittitur & consecratio per fractionem, vel per talem diminutionem, quæ illa inutilia reddat, seu inepta ad usum sacrificii. Quare de quodam Calice, qui modicissimum foramen habebat in fundo coppæ, quod tamen promiserat aurifex ita artificiosè concinnare, ut vix præteritus defectus apparere posset, idque sine ullius immutatione, dixi eum consecrationem amisisse; quia, propter illud foramen, unde sanctissimæ species exundabant, aptum nequaquam remanserit ad sacrificium.

2. Hinc inferunt Doctores, b si in Calice non tornatili, separatur, per fractionem, coppa à pede, cum

fic

a Delugo d. 20. de Euch. 4 num. 93.

b Idem ib. & passim.

sic fiat Calix ineptus ad sacrificium, perdit consecrationem: non perdit autem in tornatili; quia, licet si partes separentur, non sit aptus ad sacrificium, cum consecratio fuerit in utraque parte per modum unius exhibitæ, tamen cum rursus partes junguntur, est aptus: & ex alia parte est idem moraliter Calix, qui erat prius, quare erit sicuti prius consecratus: hæc enim arte facta, ut v. g. horologium, si dissolvantur ejus partes, & iterum uniantur, eadem sunt, ac erant antea; non sic si frangantur, & iterum artificis ministerio compaginentur.

3 Quid si Calix (idem de Patena) argenteus in interiore cuppa inauratus perdat sensim omnem inaurationem? Dico, non amittere a consecrationem sicut etiam nec amitteret, si non esset inauratus, & attritione paulatim nova superficies appareret Ratio utrius-

B 2

que

2 Hurad. de Sacrif. d. 4 diff. 10.

quæ est, quia semper remanet idem
Calix.

4 Dixi (*Argenteus*) nam si forte sit de antiquioribus (quales adhuc persistunt Romæ) ex stanno, vel ære inauratis, aurumque totum, vel ex majori parte abrasum esset; propter aliud caput amovendus esset à sacrificio, nempe, quia non esset ex apta materia, ut supra vidimus Dices. At tunc erat apta materia, & ex alia parte nunc, quamvis, ablato auro, idem Calix perseverat, & consequenter per nos perseverat consecratio, ergo cur erit amovendus? Respondeo. urget hæc ratio, nam propterea illud prius, quod nos diximus, esset consulendum, hoc posterius, quod tu urges, non condemnandum.

5. Iam, Calix ejusmodi, ex cujus concavo abrasum est paulatim totum aurum, si de novo ab Artifice inauratur, amittitne consecrationem, ita ut nova consecratione indigeat?

Plures

Plures *a* amittere putant. Ratio præcipua est, quia ponitur nova superficies auri, quam superficiem mox tacturus est Sanctissimus sanguis, quæ cum tota nova sit, consecrata non est. Neque dicas superficiem esse accessoriam, & minus principalem, atque adeo debere sequi partem principalem, quæ est totus Calix, qui est ex dictis nu. 3. consecratus, ne id dicas (inquiunt) nam superficies, quamvis, quoad quantitatem sit minor pars, tamen quia ipsa tangit immediate sacras species, pars magis principalis dicenda est.

6 Alii *b* probabilius putant remanere consecratum. Ratio præcipua est, quia idem Calix, sicuti eadem est Ecclesia consecrata,

B 3 si de

a Palud Armil Ang. Tabien. Azor. Suar Vasq. Re. Bonacin apud Hurtad. de Sacrif. art 4. diff 10 & Dian. 1 p. tr. 15. res. 3. *b* Deluro de Euch. d 10. sec. 4. n. 95. Dian. p. 2. tr 15 res. 3. Laym. Co-
minch ab eodem citati.

à de novo dealbetur, neque enim oportet eam iterum consecrare. Nec inauratio, ut dicunt prædicti, est pars principalis, est enim accessoria, sicuti quando pars medica Corporalis reficitur, etiam si refectio cadat in partem, quæ occupetur ab integra particula, non erit, nisi pars minus principalis, & accessoria.

7 Dices cum Suario, si una cuppa subtilissima auri poneretur intra cuppam talis Calicis, indigeret consecratione; sed ita se habet illa superficies auri novi; ergo &c. Respondeo, negando minorem, quia, in nostro casu, est unum & idem vas; in casu Suarii, est duplex

8 Dices iterum. At, ad novam ejusmodi inaurationem, igne opus est, atque adeo Calix videtur mutari, & non remanere idem. Respondeo, certum est, si Calix aliquo tandem modo efficeretur alius, vel frangeretur, nos non esse in casu proposito; at si us aurum superad-

datus

darur, Calix solum excanduerit, non erit mutatus, ac propterea, cum diminutionem non passus fuerit, nequaquam alius effectus est. Neque enim, si ferrum v. g. igne ad fornacem excandescat, diversum fit ab eo, quod erat.

Instas, dum est ita ignitus Calix, fit ineptus ad sacrificium, ergo jam amittit consecrationem. Respondeo etiam quando Calix immundus smigmate, seu sapone, ut abstergatur, obvolvitur, est ineptus ad sacrificium, & tamen non amittit consecrationem, neganda est igitur consequentia, quia non fit ineptus veluti quoad substantiam, sed solum quoad circumstantiam accidentalem, quæ facile, & sine vasis mutatione tollatur.

9 Illa per hanc occasionem est a aliquorum sententia corrigenda, non enim est verum, quod aliqui,

B 4

uni-

a Azor aliique quos citat, Et seq. Tambur. de iur. Abbat. tom. 1. d. 23. q. 3. n. 6

universaliter, affirmant; per ictum mallei calicem, vel Patenam amittere consecrationem. Sane si per ictum frangatur, vel ineptus quoad substantiam pro sacrificio fiat, amittere non est dubium: At si ineptus non fiat, & cur dici possit amittere? amitteret etiam, si in terram, super lapidem Calix sine ulla prorsus mutatione concideret quod nemo dixit. Immo licet aliquantum tunc contorqueretur, ita ut mallei vi, cum dexteritate concinnari possit, non amitteret; quia semper remanet idem consecratus Calix, ut ex dictis patet.

S. VI.

*De aliis Vasis in Sacro Ministerio
adhiberi solitis.*

Plaxis, seu ciborum, sphaera
seu lunula, & quodcunque
aliud

a Bonac. d. Euchar. d. art. qu. ult.
p. 9. n. 19